יצחק ארליך בננו היקר נולד ב-ר״ח אלול תרס״ג
24.8.03 בראשון לציון
מילדותו היה צנוע וביישן. נפשו היתה צמאה לספוג
תורה, להקשיב וללמוד. ראשית חינוכו היה בבית-הספר
העממי בראשון-לציון. בין התלמידים הטובים היה יצחק
נפשו נקשרה ללבב אמו. רבות חושב על גורל הפועלים
המנוצלים וזה משך אותו לתנועות נוער. ראשית למחנות
העולים ואחרי זה לנוער העובד בקבוצת "חניתה",
אחת הקבוצות החלוציות שבשכבה הבינונית.
קשר את קשריו הקרובים והחברתיים עם התנועה.
בסיימו את בית ספר העממי המשיך את לימודיו בבית-ספר
חקלאי של [illegible], ואחר מכן עבד במסגריות. אך
משאת נפשו היתה ללמד וללמוד ואחרי עבודתו בגוף
בחר את מלאכתו הרוחני ואמר להקדיש את חיו להוראה.
במסגריות הספיק יצחק להכיר מקרוב חבורת ילדים מחוסרי
עבודה הנאלצים להפסיק לימודיהם בגיל צעיר ותפקידו היה
לעזור להם. הוא חלק את זמנו לעבודה ולהכנה לבחינות
בגרות ונכנס לבית-המדרש למורים בקרית [illegible].
בשנת תש״ח סיים למודיו וגמר בהצלחה. אך עוד חדש
ניתן היה לו ללמד. מנעוריו היה חבר ה"הגנה" ובהגנה
נאמן השתתף בפעולות רבות בתום הפעולות התגייס לפלוגה
ולאחר תקופת האימונים עבר עם חטיבת "הראל" לנגב
שהוא משמש קצין קרבות ומורה דרכים לאנשי נח״ל
בהתקפה על משלט חוליקת באזור פריצת הדרך
לנגב יצא עם יחידתו ושם נהרג עם עשרים ושלשה
מחבריו, ב-18-7-1948, רק אחר כבוש המשלט נתגלה
י״א תמוז תש״ח